

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwał,
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoěń ty.

Z njebjes mana,
Njeh ći khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřěw ćel

F.

↳ Sserbske njeđželske lopjeno. ↳

Wudawa ńo kóždy ńobotu w Śmolerjež knihicziščezěni w Budyščinje a je tam ńa űchwórtlětnu pšchedplatu 40 nř. dostać.

Exaudi.

Jap. št. 1, 15—26.

Njelicžomne kwětki űatczěja nalěto a űańo űańdu, bjes teho, ńo by űchto na nje pohladal abo wone někomu ł wjeńelubowoby. Tak někotražkuli ćłowiska kwětki űeńdže, ńo by hnydom na to űańchła: pomyšlny na džěczatka, kiž űe ńylami hodžinu, džěń, tydžěń, měńaz űtare űańo űemrěja. Džě na ńwěczě jeno po ńlepym njeńadžujzy? Pohladajmy do žiwjenja: jedyn, kiž je na rjanym měńczě űtejał, wot njeńo wotńtupi, a druhim na nje pšchidžě. Synny dóńt! Tola nańche dny njeńku tajke něchto ńlepe a űymne — tak wěrně hać nańcheńo Śbóžnikowe teń njeńku byle, hdyń rěka wo nim: Ahrystuń dyrbjeńche ćzerpicń. W nańchim teńczě űteji Pětr wotńrjedń wulkeje ńylly Ćesufowych pšcheczelow, kiž na dar ńwjateńo Ducha ćzałaja a chzedza měńto pšcheradnika Ćudańcha druheńo űa japońchtoła wuńwoliceń. Duń tu ćžitamy wo Ćudańchu: Ćińmo dyrbjeńche do- pjeńjane być a űańo: Wono ńo ńłuscha, ńo by jedyn wuńwolenny byl. Śchto wucńi nań tole ńłowo, kań bu

Ćudańch űacńińjenny — Matthiań wuńwolenny?

Ćudańchowym űrudnym wotńud je ű warnowanjom űa wšchitkich, kiž ńu Bońe dobroty űhonili. Pětr praji: „Wón je mjeń nań rachnowany, a je ńwój hamť ű nami dostał. Teń Ćudańch běńche něhdy ńłuschał to rjane: Ćój űa mnu! Wón běńche ű Ćesufom ćzahnyć ńměl do Ćana na kwań, űańtupicń do Běthanije ű jeho pobońnymi, do Ćachauńoweho doma ű jeho přědowanjom: „Ćłowjeńka Ćsyn je pšchischoł

pyńtać a űbóńne ćzinić, űchtoń űhubjene je.“ Ćelko űbóńnych wucńbow ű Ćesufoweho erta je ńobu ńłuschał! A wšchał je, kań Pětr praji, „rolu warbowal űa njeprawu mńdu a je ńo wotńwěńnył“. To běńche jeho űkańenje, ńo űa nje- prawej mńdu, űa pjeńjesami ńłědžěńche a Ćesufka a Ćoha ű nimi wotńaji. Ćrudny kóńz wotńwěńjenja! Ćelko džěń- nińchi džěń nje- pobońluchaja ńwědomniya, wotńchudžěja, jebaja, do- wěńjene pjeńjesny pšchekšiwja! Ćtoko kóńdny džěń ńo mjeń űchšecńijanami wo tym ńłuschi! Ćłaj, mńda nje- wuńwońtanje! Ćań űańlepjeni wjele do ńwójeho űkańjenja běńa! — Mój luby! Ćaj ńo kóńdny wucńicń! Ćobre wucńby, do- bři űchšecńijanazy űarńchi pań nje- wucńinja: Ća nami leńi űamolwjenje! Ćjedajmy ńo něczěmu űawjeńcz do nje- űprawnończě, hanibneńo űadńerńenja, nje- űchšecńijanńeho žiwjenja! Wucńobnił běńche Ćudańch a bu pšcheradnił, „kiž tyńch wje- dńeńche, kotńiń Ćesufka jimachu“. Ćny jeho widžimy ű ćńińodu nje- pšcheczelow ű jich mordańńkim gratom. Ćdalujmy ńo nje- űchšecńijanow! Ćudńmy w ćzańu pšche- radńenja a nje- pšcheczelństwa młodńi, űtari ńwěrnim nańchemu lubowanemu, ńwěrnemu Śbóńnikěj. Teń Pětr je ćżěńto padnył, ale űańo űtanył a džěńka jako űkala pšched nami űteji. Ćudń ű Ćońej pomońu, kotruń mańch pyńtać, ű ćzańom runy űkale.

Ćdyń jich wjele űhubjenych džě, Ćońa wola to byla njeje. Ćóh chze, ńo by wšchitkim pomńane bylo. Ćań je Ćudańch hać do hodńiny pšcheradńenja warnowany byl! Wón je „na ńwójeho měńto űchoł“, kiž běńche ńebi űańłuńil. Ćytań, ńo by tebi łń padnył na wjeńkele měńto, kań pšalmińta

šebi to chwali. Nichtó drje šebi šbožne město nješašluzi. Tola reka tež: „Šchtož cžlowješ šhje, to budže wón tež žnjecz.“ Bóh, kiž do wutrobow hlada, na kónzu šaplaczi šjawnje, šchtož je dobre, šwjate a prawe widžil. Šbožni šu cži wušwoleni.

Matthiaš bu wušwoleny. — „Woni poštajichu dweju, Jošefa i mjenom Baršabaša a Matthiaša!“ Wobaj bēšchtaj Ješufa widžiloj, a runja Judaschej něotre jeho šlowow šlyšchaloj a něotry džiwi widžaloj! A wjazy — wonaj bēšchtaj šo tež i njemu pšchisamkloj a tež na kónzu wudžeržaloj a šwēdkaj Šnješoweho horještacza šo ščiniłoj. Dobre šadžerženje, dowěra tych jědnacze japoštolow a wšchěch bratrow jeju pšchewodžesche. Za šhromadžišna wušwoli — wjele bóle da Božej woli wušwolicž: „Woni lošowachu nad nimaj, a loš padže na Matthiaša.“ Šsmědža tež cžlowješko do Božej wole pšchimacz a ju šhonicž chžycz? Šsměny my loš mjetacz? To bēšche w išraelškej šhromadžišnje hušczišcho nastupjeny pucz, to pravo wušlědžicz. A tak japoštoljo jón tu i pohladowanjom na teho Šnješa, kiž wutrobny šnaje, tež wušwolicchu. W šwjatej šhromadžišnje, w Božej naležnosći to cžinjachu. A tak šu to kšchesczijenjo šašo a šašo cžinili, hdyž chžychu něotro wupóšlacž do daloka. A to bēšche wěšče tež prawe a dobre. Tehdy nješpytajmy jo, hdyž nam Bože šlowo abo wutroba hižom pucz prjódkišche. To by rekało Boha špytowacz: Šelko šleho je šo pola pohanow a tež kšchesczijanow i dawanjom jěda, i nałożenjom wohenja a podobneho i wušlědženju prawdy škucziło! A kóždy dyrbjal šo tu raš prašhecž, kaš daloko šmē w lošowanju a tež w hraczu hič, a šebi rošjašnicž: Še to prawda? Še to kšchesczijanške, bójške a dobre? Šako chžyšche špytowaš Ješufa nawabicz, i wjercha templa dele škocžicz, tutón šnapšhecziwi: Šišane šteji, ty njedyrbišch Boha, šwojeho Šnješa, špytowač — to reka i šhroblošču na pruhu štajicz.

Šašch lubowany kral, kiž nětkle šwój narodny džeš šwjeczesche, bēšche prjedy raš i wojerškim hejtmanom a mužštwam šwojewe kompanije šwój wobraš da a jim praji, šo maja šo, hdyž jeho raš trjebaja, na njeho wobrocžicz. To pryznawa lubošč a dobročiwosć domoli. My mamy wjetšeho, kiž je nam we šwojim Ššynu šwój wobraš podal, a naš wabi, šo dyrbimy šo we wšchěj nušy a naležnosći na njeho wobrocžicz. Šraudi reka: wušlyšch! Wón chže naš wumóž. Ščehumy i japoštolami, Šětrom, Šanom, Šakubom, Matthiašom Božu Ješufowu drohu a wołajmy šo temu, kiž je prawych wulka mšda.

M. w M.

Bedženje po njebjeskej domišnje.

Šlób: Ach, wostaš pšchi naš i hnadu —

Ach, šo bych horkach hižom,
Mój Šbožniko, ja byl,
Kiž jow šo nošču i kšchizom,
Kaš bych cži špěwacz chžyl!

Šdžež tebe wohladamy,
Tam žadošč moja dže;
Tam wěčne hěty mamy,
Tam derje bydlicž je.

Tam halle budže šjawna
Mi rada wótzowšta
A twoja šmjercž, ta krawna,
A šchtož twój Duch mi da.

Tam twoji wumóženi,
Še šlyš, chwala cže
A šwjeczča dokonjeni
To lěto šwjatocžne.

Tam hłoby bójške, rjane
Šso žołmja bješ kónza;
Tam nješku hrěchi žane,
Tam wyškaz chzu tež ja.

Ša šlyš budžešch radošč
Mi dawacz, Šesu mój;
Ach, špokoj moju žadošč
A škoro po mnje pój!

Šan Šilian.

Pšches kšchiz do krašnosće.

„My mamy pšches wjele štyšnosćow nuts hič do Božeho kraleštw.“

Šop. šl. 14, 22.

Šswój kšchiz wšmi na šo, kšchesczjano,
Škroč ja Šesušom šwěru;
Nječ wětry howrja, mručzi šo,
Pšches tyšnosć pónđješch i měru.
Kaž Bóh cže wjedže, dži,
Wšcho i jeho ruki wšmi
A wješel šo na tamny cžaf,
Šdžež šhadža dušcham wěčny kwaš.

Šchtož kšchesczijan nješcz šamóže,
To šnaje miłošč Boža;
Duž pšches mój brēmjo nješpónđže,
Kiž Bóh cži napołoža.
Šchtož kladže na ramjo,
Bječ i džakom, podwol šo;
Ša wěštosć šmēruj, trošchtuj cže:
Šchtož cžini Bóh, wšcho dobre je!

Ššam Šhryštuš pšches kšchiz, cžetpjenje
Še njebjča krašnosć dobył;
Duž cžlowješ žadacz njemóže,
Šo by tu w róžach pobyl.
Šlej, krašnosć njebjška
Ša i cžernjom šakčěwa;
Šchtož nješke kšchiz ša Šesušom,
Šso woblecže tam i purpurom.

Nječ Šbožnik šchit a šlónzo je
Šam wěryžym na šemi;
Šso jeho kšchizča trošchtujcže,
Kiž mozy hrěcha lemi.
Šchtož cžetpi i Šesušom,
Š nim pónđže junu dom,
Šdžež palmy wěja Šalemške
A škwa krašne dobycže.

Duž bēžmy šo a ščetpliwje
Kšchiz nječmy w horju šwěta;
Wšchaf Boža lubošč dala je
Šón nam ša cžafne lěta.
Šad kšchizom na šemi
Šso kóna šybol;
Šy šmēješch, dušča, šraduj šo,
Šo šlyšch Bože kraleštw!

K. A. Fiedloš.

Tež hwěsdy k njebju wodža.

Ma njebjestej módrinje hwěsdy sřadžeju a sřadžeju po wěcznych sakonjach, jim wot wschedomózneho stworiczela postajenych. Sako bychu psches swjast najšwěrnischeje luboscze se řobu stowaršene byke, tam hwěsdy po njebju czahaju a sřaduju šmejtotajo dele na naš sachodnych człowjekow. Bjeswólne sřaduju wone woczi a wutrobu horje te kralej mēra a řu nam tať wodžeřki t wěcznej domowinje. Sřej, tam horka widziřki k řu w pschekrařnjazym blyřčezju, jako bychu czi prajiczi chyzke, so tež ty něhdy pschekrařnjem budžeřki; tam blyřčezki řo k róna — tež ty budžeřki junu k rónu nořnczi, hdyž řu šwěrnny byť hacž do řmjercze; k nježna czi řiwa, so mařki řebi njewinořcz a cziřtu wutrobu wobarnowacz jako najdrožiču pnychu; tamle dopomnjuje cze waha na prawdořcz teho řameho, kotryž je tež řa tebe řwoje njebjęřa stworiť. — Sř sřaduj t hwěsdy horje a řpóřnawaj w milionach blyřčezatych czeleřow wschedomóz Wěczneho, kotrehož mózne wofo nad nimi na tebe ředžbuje. Sřladuj horje t miřki hwěsdy, hdyž řyřny rořkywařki w nožy řwojeho horja, hdyž twoja duřka bjes cziřowřkeho a bóřřkeho trořčta řrudnje wofofo blyřki; sřej, hwěsdy řo czi jako pólki mēra řjewja a budža twoju wutrobu t trořčtapolnyimi nadžijemi napjel-njomacz. Řohladuj t hwěsdy, kotraž řo nad rowami twojich řemřetnych lubnych wupřcheczera, hdyž se řtyřřnej řrudobu na nič řpominařki — njewěřki, so řu tam horkach wobhdylenja, kotrež je twój Šbóžnik pschihotowat? njewěřki, so czi, kotřiž tebi w tym řnjesu wumřjechu, t tamnych řtronow na tebe dele pohladuja a cze řohnuja? Sřladaj, tať tam czeřnjaja, wobrašy wěczneje luboscze! t řařki njepřobřnawořczu řlónzo wobkružeja, wot njeho řwěřlinu dořtawaja, so bychu nam czeřnu nóz rořkywěřlale! Wjedž! tať mařki tež ty njepřcheczajnje po Bóžich pucžach řhodžiczi, řa řwojim wuřwjećenjom honiczi a, wobdaty t jařnowořczu bóřřkeje mudrořczke, druhich řobu rořkywěřleczi. — Sřej, taťle móžja tež hwěsdy t njebju wodžiczi!

F.

Czeřpjenja wjedu k Bohu.

(Řokracžowanje.)

Řaž řanicžena padže Šahrodnikowa na ložo; řłowa řuřhodžiny bęchu ju pschemohke. Wona bęřke ju mjes druhim tež mordatku mandželřkeho mjenowala, a to w pschitomnořczki njewinowateho džęřczja.

Řłakajo padže Šaňžka na maczeř, mařkařke jej wobłędnjenej ližy, kofčeske blędej hubje a džeržeske ju twjerdže wopřchijatu.

Řędom řchęptajo wupraji maczeřka tute řłowa:

„Šaňžka, wostaj mje, ja chzu poť hodžinki wotpocžnyč a jeli móžno podręmaczi — wěř mi, džęczjo, twoja maczi je wjele řhřęřčija, ale mordatřtvo jeje wutrobu njetyřki“; — a bórny řandželi wócžny a řapadže do řpanja, mnohe hodžiny trajazeho.

Šaňžka wobkędžbowaske řtyřřnimje dręmanje maczerje, řbęže řchtyři řlębornny je řemje a řnyň nęřčto droba a něotre řchčęřpi do řhachłow.

Cžasto pořtróži řo maczeřka w řpanju a hrabařke t rukomaj do powětra, řaž by něčto popadnyč chyzka. Zeje mjeswoczjo řo pschemęnjowaske, řaž pola džęřczja, kotrež je wot řchřerjedžizow ako widliřčezow řapřchijate. Řotom pschidžę cziřki męř na nju a miřke pořmęřkowanje pořawaske řo na twjerdže řamřnjenej hubje.

Šaňžka cziřaske řhwilu we řwojich řchulřřich řnihach, potom pať řařo pořtany a hladařke řa dręmatej maczeřku.

Šařo pschidžę bolosny řařchel na nju a řahna na řhwilu cziřke dręmanje. Šaňžka řtyřny rucžny a bórbotaske cziřke, tola řrořnymlitwje:

„A lubny Bóžo, pomhaj mojej řhorej maczeřny! Řomhaj jej, so móžemoj t tuteje wřny wucžahnyč, hdyž ju řli lubjo pschęřczę-haju. Wodaj řkej Wjellowej jeje řhřęki.“

S pořłednich řłowow jeje modlitwy řpóřnawamy, so bę woda-waza řbňřka wutroba na mjeřkej džęczazej duřki t dořhczom džę-lawa. Šusto, hdyž bęřke Wjellowa maczeř a džęczjo hacž na naj-hórřcho řestrowala a Šaňžka hórke řłowa řęczęcz počza, pořasa ju maczi na našeho lubeho Šbóžnika, kotryž njepwarjeske, hdyž řwarjeny bu, tež njehanjeske, hdyž jeho hanjachu a kotryž řamo řiřki najhórřczim czeřpjenju na řchizju řa řwojich njepřcheczelow njebjeskeho Wótza wo wodacze pořchęřke.

* * *

Ma jařnym řlóncznym popořłdnju pořłednjeho dezembra 18** bę hajnik Šaňnik řwoju dwójnu řřělbu na ramjo wřal, pař a waczof na řhřibjet pořřnyř a řo se řwojim dořnym honjeřřkim řřom wot doma wotřalil, so by řwój wotřjęř pschęřhodžik. Řeho wobhdylenje řęřeske w Morawzu řiřki kromje wjetřkeho řęřa. Šyma bęřke řhęřtro wulka a řněh pilotaske a řwicžeske pod řtopu jeho muřřkeje nohi, bęřke pať tať twjerdy, so móžeske tež najczeřřčeho cziřowjeka njęřcz.

Sako Šaňnik t wjeřkelej a lořkej wutrobu dale krocžeske a se řwojeje kótřkeje trubki mózne a řhlyne mřóczele t njebju řęčeske, czahachy jednore mřócžakki nimo řlónza a natřachu jemu řchlewjet, kotryž pať řo bórny řařo rořtorže a wobliczo kraloweje na njebju řařo jařniřke a řjęřřke wotřny. Tola huřczęřcho a huřczęřcho wot-męnjowaschaj řo řwěřlo a řčęřn, hacž bę na pořłedku řnyke njebjjo t toľřnym řchlewjerjom řakryte, tať so řo řana řlónczna pruha hacž t bęlej řemřkej plachczke pschęřdřęcz njemóžeske. Wórny padachy plu-wiřna dele, tať lořke a řahodne řaž mořchř a pořřczowachy pucžowarjei řřkadořcz, so móžeske řkřtalizaciju řněha wobkędžbowacz.

Tež naški hajnik bę dořny wobkędžbowat řtwóřny. Žane pschemęnjjenje njewořtaji wón njewobkędžbowane a jeho wótře wofo řyřny tež to najmjeřřke. Řędžbowaske wón w nalęczju, w lęczju a w našymje na rořřliny a řwěřjata, řta řo to w řymje t tym, řchtož powěřt, woda a řęř w pschemęnjjenju pořawowachy. A wřchudže řpóřna wón we řtwóřbje wulkořnořcz, mudrořcz, wschedomóz a dobrocziwowcz najmiřowczęřiwřkeho Wótza w njebjęřach, kotryž tež řemi řněh t plachczke řęčele, so bychu wřchelake rořřliny cžoplu řymřku drařtu dořtate, kotryž nuřnje řřjebachy. Wón wjeřkeleske řo, na tutón pad řněha hladajo, kotryž řo t kóždej řchtwóřthodžinu po-wjetřeske. Najpřęřřke padaze řněžinki popadže wón na řwoje rukawy a widžeske, řať řo jenotliwe czeřke řtořpiki t řjanyh po-řjadnym hwęřkam řjednocžowachy. A wřchelakowcz tutny hwęřkow bęřke t řpodžiwanju wulka. Tute t lutny řchęřčhřanitny hwęřkow wobřtejaze řněžinki bęchu t wopřęřka jara wulke, dořelž bę řyma trochu popuřchczila; jako pať řo řyma řařo powjetřki, buchu řněžinki pschęřzo mjeřřke, tola wone řo woprawdže dele řnyřachu. Psches to řo hžjom wofofo řchtyřoch jara řaczmi a najlęřřke pucze bęchu řo hodžinu pořdžęřcho njewidomne řčžiniřke. Šajnik pschidžę lořko psches řněh, tať doľho hacž wón runje dele padaske. Tola hdyž řo wěř řbęřny a se řněhom hracz řapoczja, řo jeho nořomaj wjetřke řadžęřki napřchęřčiwow řtajachy, a t temu bu cžma pschęřzo cžorniška, priedny hacž bę řwój řhód dořonjať. Cžim wjetřki bu řněh, cžim mjeřřke móžeske krocžele cžinič a cžim mjenje pschidžę do pęřęřka. Šacz runje wřchitke pucžiki a řchčęřki derje řnajeske, bęřke řo tola někotry křocz řabludžik a praweho pucza řmřliť.

Wjeczor wofofo řchęřczich hodžin bęřke hajnikowu řewat njęřnaty njemęř řapřchijat. Wona bęřaske kóžny wotomik t durjam abo t wotnej, so by pořřchala, hacž pschęřki řchčęřowř abo muřřki řtup řnyřchęcz njęře. Ale wřchitko wotřa řmęřom, jenož wěř hwiřdaske wofofo wřřokich řwifřlow řtareho hajniřkeho doma a řerřawa řhorhoj

frudnje na tšěche stonafche. Pšchezo hórje a hórje hamtowafche kněhowe wjedro a pšchezo spěšchnišcho honjeſche howrijaty wětr wulke hromady kněha t wyškofim ſepjam, a hdžež ſo wone ſaſchdlichu, bē ludžom pšchēstup njemōžny.

Dawno hižom mējeſche Sažnikowa wjeczeť hotowu. Seniczka ſchtyrilětna džowczička, žiwa a čzornowōcžkata toľſta hōlcžka, bē ſo hižom wjazh raſ napraſchowała, hač nan ſtoro domoj njepſchidže, a hač ſo hiſchče wjeczerjecž njebudže. Macž ju naſchczi, a dokeľž bēſche mucžna, položi ju do lōžka. Saſo bē ju woľofchala, chžyſche ſo wotžalicž. Duž poſbēhny luboſne džēcžatko, pēna ſhatka, ſwojej rucžžy, ſtſkny teſkamej a džěſche: „Macžetka modlicž!“

W ſtarofczi wo mandželſkeho, kotryž dſrbjeſche w taľ ſatraſch-nyh wjedrje wonkach pšchēbſwacž, bē wona na modlitwu ſapomnila. Eſo wrōcžiwſchi ſtſkny ružy a ſapocžza modlitwu, kotruž kōždy wjeczor t ſhatku ſpēwafche:

„Ach, luby Božo njebjeſti,
Daj pēkne džęcžo bywacž mi.
A njedſrbjala na ſwēcže
Tu ſhodžicž pšchezo pobožnje,
Dha wſmi mje t njeho do njebja,
So bych tam jandžel bydlila!“

Šnydom ſpēwafche ſhatka ſama dale a trjebaſche jeno tu a tam podpjeru, dokeľž bē poľ ſpizh. Potom ſandželiſchtej ſo jejnej wōcžžy t čžichemu drēmanju. Sažnikowa ſaſwēczi paľ latarnju, ſo by ſa ſtoto pohladała. Šródž bēſche pſchitwark domſkeho a teho dla njetrjebaſche wona won ſtupicž. Dwē krumje a ſwinjo buch derje wobſtarane. Hiſchče juntrōcž pſchikadže wona drjewa do ſhachlow, pſchihotowa wſchitko nuſne t wjeczeri a ſudže ſo potom do rōžka lēhanki.

„Kaľ ſlē, ſo dſrbi Jan w tajkim mjeczelu wonkach byčž! To je runje taľ ſty džen, kaž tamny bēſche, jaſo buch ja pšchēd 18 lētami t hanibu a ſazpita t hrodu Dubowcžina wuhmata. Sa budžich tehdy w kněſy kōnž wſacž dſrbjala, njebudžiče-li mi Bōh w podobje nimojēdžazeho bura ſwojeho jandžela pōžlaľ, kotryž mi wmoženje pſchinjeſe a mje ſobu t wujej Broniſchej wſa. Kaž mje tehdy Bōh džiwuje ſdžerža, taľ tež wōn wēlcže junu moju njewinoſčž na ſwětlo pſchinjeſe.“ Wona ſo do ſwojich myſlow podnōri a wobraſy t wjekeleje a ſrudneje ſańdženofcže pšchēd jeje duſchu nimo džěchu. Wōſtajmy ju w jejnyh myſlach ſedžo a pohladajmy do ſańdženofcže knjeni hajnikoweje.

Selnitež Maruſchka bēſche hač do dwanateho lēta pod na- wjedowanjom lubowaneju ſtarſcheju w maľym mēſtacžku bydlila a dobre wocžehenje doſtala. Seje nan ſluſcheſche t tamnym nižſchim ſaſtojnifam, koſiž t prōžu jeno taľ wjele ſaſluža, kaž t potrebam ſrēnjeje domjaznoſcže doſaha. Tež wōn bēſche wjekeľy, hdžž ſo lētno ſlicžbowanje taľ wobſamny, ſo doľhody runje t wudawlam doſahachy. Mnohe lēta bē ſo jemu tajke ſlicžbowanje radžilo. Sa ſublanje ſwojeje džowki a ſa prawe powucženje w domje a w ſchuli bē ſo wōn t žyľej možu ſtaraľ, dokeľž derje wjedželſche, ſo jej druhe poklady ſawoſtajicž abo junu ſobu dacž njemōžefche; duž dſrbjeſche ſebi wona, t tajkimi darami wuhotowana, poſdžičcho ſwōj khlēb ſama ſaſlužicž. Njebēſche jemu paľ mōžno, ſapocžate ſublanje ſkōncžicž. Hiſchče njebēſche Maruſchka ſwoje 11. lēto do- konjala, dha ſthori nan, a hač runje ſo wſcha mōžna domjaza a lēkaſta pomōž naľožowafche, položichu jeha ſa poľ lēta do čžicheje khlōdneje komorki w ſemi. Doľha ſhorofčž bē doľhody pomjenſchila, wulke wopory pšchetrijebała a džowka a macž dſrbjeſchtej potom niſu tradacž. Šrudžba wo ſahe ſemrjeteho mandželſkeho a ſtarofcž wo wſchēdny khlēb a wo Maruſchžny pſchichod pſchinjeſe tež ſlabu a hižom dawno wot čžerpjenjow ſapſchijatu macžet na ſhorōložo,

t kotrehož wjazh njeftanſy. Taľ bē Selnitež Maruſchka 12 lētkow ſtara hižom ſyrotu, kotraž ani nana ani macžerje njemējeſche. Sej ſawoſta jeno wuj wot macžerneho boľa a jedyn pſchirodny bratr njeboh nana. Bēſche pjedy we wježelu a bjeſ ſtarofcže žiwa była a ſbožowne lēta mēla, dha bē poſľednje ¼ lēta ſrudžba t nej pſchifſtupila a ju poſhynila t njeſenju pſchichodnyh čžęžow.

Pſchi macžernym pohrjebje bēſchtaľ wobaj wujej pſchitomnaj. Wuj Broniſch t Morawza, kotryž mējeſche rjanu žiwnoſčž, chžyſche ſyrotu t ſebi wſacž a ſo ſa nju ſtaracž. To ſamo ſlubi wuj po macžernym boľu, kotryž bēſche na knježim dworje a hrodže w Dubowcžinu ſemjaniſki ſchoſať. Duž naſta w tutym naſtupanju kraſne wadženje, t kotrehož ſchoſať jaſo dobyčzet wuſtupi. Wōn wſa ſwoju čžetu čžim radſcho do ſwojeho domu, dokeľž mōžefche pſches to ſwojej wobſtarnej hoſpoſy podpjeru dacž.

Hač do ſchtyrnateho lēta džěſche w žiwjenju ſyrotu wſchitko jara derje. Wuj ſo ſa nju ſtarafche kaž nan ſa ſwoje džęcžo, a wona doſta wſchitko, ſchtož ſebi žadaſche. Tola ſemſke ſbože je a wōſtanje ſhablate. Schoſať ſo woženi. W mēžazu juniju ſta ſo wērowanje w prēnej žyrtwi mēſta, hdžež bēſche nēhdy Maruſchka džęcžaze lēta pšchēbyła. Wſchudže bu rjana mlōda ſchoſarka t wjeke- lom powitana a t luboſcžu pſchijata; kōždy ſhwaleſche jeje lubo- ſnoſčž a wobſhadnimoſčž. Schoſať ſhodžefche t mlōdej mandželſkej na wopytowanja w žyľej wōkolnoſcži a doſta ſažo wopyty t bliſka a t daloka, taľ ſo hiſchče žane prawe domjaze čžiche žiwjenje naſtacž njemōžefche. Pſches to naſta nēľajki njeporjad t ſchoſarjo- wej piſmowſkej džělawoſcži. Wōn nēľotre džěle džělow na boľ po- loži a mēnjeſche, ſo mōže je na hrubiſchich naſymnyh a ſymnyh dnjach wobſtaracž. Teho mandželſka paľ njemōžefche prawje t domjazej džělawoſcži pſchicž, taľ ſo džěla ſtoro jenicžžy ſa Maruſchku ſawoſtachy, kotraž je tež t wulkej ſwōlnimoſcžu a porjad- noſcžu wobſtarowafche. Tola njemōžefche wona wſchitko ſama dokonjecž, ſchtož bēſche w domje, w ſahrodže a pſchi pľokanju wob- ſtaracž. Mlōda knjeni mējeſche w kuchinje a pſchi ſwojim draſčženju doſčž, haj nadoſčž wobſtaracž, chžyſche-li ſo prawje ſdraſčžena pſchi wopytach poľaſacž. Draſčženje paľ wona roſhmjeſche, lēpje hač žana druha. Wona pſchinjeſe wjele rjaneho draſčženja a wſchellu pſchu ſobu, ale ſchtož druhu ſlubjenu nadobu a potrebu naſtupa, kotruž njewjeſta abo mlōda mandželſka t wjeſcha wot doma ſobu doſtawa, na tu čžakaſche ſchoſať džēn wote dnja podarmo. Šyma ſo bližefche. Schoſať dſrbjeſche doľho w expediziji ſawoſtacž, ſo by ſaľomdžene džěla ſažo naľhwatal. Knjeni ſchoſarka powyſchi ſwoju džělawoſčž pſches to, ſo pšchezo wjazh ludži woľoko ſebje ſjednocži, koſiž mējachy ſchaty a ſymſke draſčženja wobſtaracž. Wona mējeſche ſama pſchi tym wjele wobſtaracž a ſawoſtaji nētko tež wobſtaranje kuchenje Maruſchžy. Ta paľ njebē ſa taľ mnohe džěla doſčž a jeje wuwjedženja njebēchu pšchezo po woli a myſli knjenje. Teho dla padže čžaſto twjerde a njeluboſne ſłowo, kotrež mjehku a čžucžiwu wutrobu mlōdeje towarſchli ſrani a jej ſrudžbu ſhotowa. Pſchi najmjēſchkej ſkladnoſcži wopōľaſa ſo knjeni woratawa a wu- praji ſwōj ſwar huſto na to, ſchtož bēſche džēn prjedy ſama ſa nuſne pſchitaſala a t wuwjedženju porucžila. Pſchi wſchitkim tym wobſtara Maruſchka wſchitko ſwōlnimje a bjeſ morſotanja a hladaſche wſchudže na porjad a čžiſtoſčž, tež hdžž ſo to njekaſaſche.

(Pſchichodnje dale.)

„Bombaj Bōh“ njeje jenož pola knjeſow duchownych, ale tež we wſchēch pſche- dawarňach „Serb. Nowin“ na wſach a w Budyſchinje doſtacž.